

Рослонь Домініка Томашівна

Формування цифрового майбутнього Європи – нова цифрова стратегія ЄС

УДК [316.32:004-048.34](4)
DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2024-5.23>

Рослонь Домініка Томашівна
кандидат політичних наук,
старший викладач кафедри політології
та міжнародних відносин Національного
університету «Львівська політехніка»
вул. Степана Бандери, 12,
Львів, Україна
ORCID: 0000-0002-8805-3099

Нова цифрова стратегія ЄС спрямована на продовження цифрової трансформації, зосередження на захисті прав людини, підвищенні кібербезпеки та розвитку інноваційних технологій для подолання глобальних викликів. ЄС прагне до створення єдиного цифрового ринку, забезпечення доступу до сучасних технологій та зміцнення незалежності європейських держав у цифровій сфері. Мета дослідження проаналізувати політику Європейського Союзу у сфері цифрових технологій. Для досягнення поставленої цілі використовується низка методів. Було опрацьовано актуальні дослідження іноземних фахівців та вітчизняних спеціалістів. Проаналізовано чинні програмні документи, які пов'язані із впровадження цифрових технологій у різних країнах. Використано історичний, об'єктивний та діалектичний методи, щоб забезпечити комплексний підхід до проблеми. У ході проведення дослідження було отримано відповідні результати. Визначено, що ключовими напрямками діяльності ЄС, у сфері новітніх технологій, стали економіка, освіта і урядова діяльність. Реалізація нових програм орієнтована на транскордонну діяльність і має вплив на міжнародному рівні. Стаття розкриває взаємозв'язки між вказаними галузями, показує, який вплив вони здійснюють по відношенню до інших сфер діяльності. Додатково обґрунтовуються причини вибору саме цих галузей, їхня роль у сучасних процесах. Також автор прослідковує хронологію змін у цифровій стратегії, визначає тенденції змін і загальну динаміку. Особливу увагу приділено питанням кризових явищ і їх впливу на цифрову стратегію ЄС. Визначено роль пандемії у змінах стратегічних кроків Єврокомісії. Також приділено увагу штучному інтелекту, як новому фактору, який стимулює перегляд цифрової стратегії.

Ключові слова: Європейський Союз, цифрові технології, цифрова стратегія, економіка, освіта.

Вступ. Цифрове майбутнє Європи формується на перетині технологічних інновацій та стратегічних рішень, які забезпечують стійкий розвиток континенту. У епоху глобальної діджиталізації Європа прагне не лише до економічного зростання, але й до збереження демократичних цінностей та кібербезпеки. Нові технології стимулюють перерозподіл суспільних ніш, відкривають шляхи і можливості. Рішення прийняті сьогодні, визначатимуть, чи стане Європа лідером у створенні цифрового простору майбутнього, здатного відповідати викликам часу.

Мета та завдання. Європейський континент являє собою конгломерат держав із непростою історією взаємин, тому спільні погляди на розвиток майбутнього є надзвичайно важливим елементом європейської політики сьогодення. Подібні виклики стимулюють нас до досягнення поставленої мети статті – аналіз та систематизація основних напрямків діяльності ЄС у питаннях цифрового майбутнього. У ході дослідження планується розкрити сутність цифрової трансформації у Європі на сучасному етапі; проаналізувати хронологію цифрових стратегічних рішень ЄС, визначити її тенденції; з'ясувати основні сфери цифрових перетворень у європейському просторі.

Методи дослідження. Це дослідження проводиться на основі якісного методу, акцент робиться на спробі зрозуміти позиції ключових гравців (країн, державних інституцій, бізнесів, приватних об'єднань тощо). Особливу увагу приділя-

ється досвіду сторін, варіаціям його інтерпретації. Оскільки робота носить експлоративний характер, то використовувались принципи історизму (адже цифрова стратегія має пролонгованість у часі і пов'язана із суспільно-політичними подіями), принцип об'єктивності, діалектичний принцип. Було опрацьовано програми, які спрямовані на розвиток глобального цифрового середовища у Європі. Вивчено перспективи їх імплементації за допомогою актуальної, фахової аналітики. Враховано кризові події останнього часу, вплив нового досвіду на досліджувані процеси.

Результати. Технологічний ривок останніх десятиліть стимулював відгук людей на багатьох рівнях. Агентами змін виступили, як окремі особистості, так і уряди країн. Стабільно високий запит на інформаційні перетворення сигналізував про новий етап історичного розвитку, ситуація вимагала нових національних доктрин. Європейський Союз, як інтелектуальний центр глобалізованого світу, одним із перших почав реагувати на зміни. Починаючи із 1999 року, ЄС поступово збільшує обсяги цифровізації своєї робочої активності. Кроки у цьому напрямку здійснювалися плано-мірно у 2005 році, потім у 2010. Розроблялися спільні стандарти і протоколи роботи [2; с. 111]. Метою такого руху було проголошено формування єдиного цифрового простору, який об'єднає різні сфери діяльності, підвищить ефективність взаємодії, забезпечить мобільність і рівні можливості. Це також включає у себе розвиток нової інфраструк-

тури, покращення міждержавної електронної торгівлі, оптимізація цифрових послуг для громадян [2; с. 108].

Зміни у політиці Європейського Союзу останніх років пов'язані із процесами інтенсифікації у сфері цифрових технологій. Стратегія цифрового майбутнього – це проект, який вимагає прогностичного підходу і постійного моніторингу. Нововведення були спричинені технологічними змінами, геополітичною динамікою і загальними тенденціями соціально-економічних процесів. Варто вказати, що головні зміни були зосереджені у трьох сферах: політичній, економічній, освітній. Такий підбір пояснюється специфікою цих галузей. Вони мають широке коло учасників, відносно повільну, пролонговану динаміку перетворень і, що найважливіше, – воно пов'язані між собою, саме їхня динаміка і визначає розвиток суспільства.

Цифрові елементи політичної стратегії ЄС почали своє повноцінне становлення у 10-х роках ХХІ ст. Умовно їх можна розділити на елементи внутрішньої політики та зовнішньої. У внутрішній політиці це знаходить своє відображення у зростанні сфери цифрової взаємодії громадян із владою. На офіційному сайті Європейського Союзу, зацікавлена особа може отримати офіційну інформацію із необхідних її тем у режимі реального часу («e-government», «e-taxes», «e-law»). Значна частина функцій є відкритою і доступною навіть не-громадянам ЄС [9]. У зовнішній політиці цифрові елементи є відносно новим елементом політики міжнародних відносин. Подібний геополітичний підхід отримав назву цифрової дипломатії. Потрібно також розуміти, що поділ цифрової політичної діяльності на зовнішню і внутрішню лише технічне рішення у процесі дослідження. У реаліях сьогодення, традиційно вважається, що будь яка діяльність уряду в онлайн середовищі, сама по собі є елементом зовнішньої політики. Сучасні дослідники визначають її, як способи використання новітніх інформаційних технологій для реалізації геополітичних планів, втілення ідей у сфері зовнішньої політики [6]. Водночас із ідеями розвитку багатосторонньої дипломатії, перенесення політичної діяльності у цифрову площину є одним із напрямків європейської стратегії.

Економічна складова у реформуванні європейських країн відіграє значно більшу роль. Проаналізувавши актуальні документи та роботи сучасних фахівців можна визначити дві головних причини такої тенденції. Перша, ринкова економіка ЄС складається із великої кількості самостійних проактивних гравців, які інтенсивно освоюють нову галузь, інтегрують її у свої виробничі процеси (детальніше про це далі у дослідженні). Друга причина – високий рівень розвитку технологій європейського цивілізаційного простору. ЄС є найрозвиненішою регіональною економікою, із

найвищим рівнем інтеграції технологій. Згідно із даними Європейської комісії із питань координації національних і регіональних ініціатив (European Commission: Coordination of European, national & regional initiatives), в економічній сфері Євросоюзу, станом на початок 2017 року вже діяло більше тридцяти різних проектів, націлених на цифрові перетворення у різних галузях економіки. Для характеристики процесів було запроваджено нове поняття «індустріальна діджиталізація» (digitising industry) [8].

Уряди держав Європейського Союзу також активно долучаються до актуальних тенденцій у економіці. Крім широкого доступу до необхідних баз даних для зацікавлених осіб і структур, інститути ЄС забезпечують діяльність дослідницьких комітетів, фундують наукові пошуки, проводять опитування і дослідження у сфері економіки. Подібна активність спрямована на формування атмосфери відкритості та співпраці. Європейські економісти та політики створили цілий цифровий підрозділ, який забезпечує зацікавлених гравців економіки актуальними даними. У вільному доступі інформація про відновлення економіки після кризи спричиненої коронавірусом і російсько-українською війною (її часто називають «геополітичними труднощами», уникаючи прямих тверджень) (розділ «Economic recovery»); пояснюються сучасні економічні процеси і монетарна політика (розділ «Economic and Monetary Union»); надається інформація про міжкордонну діяльність, фінансову політику, тенденції галузей тощо [11].

Вивчаючи новації у сфері європейської державної політики, слід більш детально увагу звернути на оновленні ролі окремого підприємця в цифрових економічних процесах. Вище у дослідженні, було зазначено переорієнтування цифрової економіки на відкритість і доступність. Проте це не було єдиним стимулом для нового етапу розвитку в економічних процесах. Реалізація подібної тенденції мала місце у минулому і, загалом, є супровідною для процесів цифровізації. На сучасному етапі зміни торкнулися уже не тільки нових сфер підприємницької діяльності та перенесення частини процесів у цифровий простір, а й підходів до відбору працівників – головних реалізаторів бізнес-моделей. Щоб оцінити ефективність робітника в нових умовах праці було запроваджено нове поняття – «індивідуальна підприємницька орієнтація» або «індивідуальне орієнтування у підприємницькій діяльності» (individual entrepreneurial orientation). За новою системою головними цінностями такого робітника є інноваційність, вміння шукати і змінювати підходи до вирішення завдань, проактивний підхід до ситуацій. Тобто, була переглянута система необхідних навичок (soft skills і hard skills), із акцентом посилення ролі міжособистісних відносин. Загальною метою нової циф-

рової грамотності визначено ефективність досягнення цілей цифрової стратегії компанії. Група дослідників у Північній Європі провела опитування працівників різних сфер, їх метою було визначити, як впливає взаємодія цифрової політики підприємства із індивідуальним підходом до цифрових технологій. Результати цього дослідження вказують на посилення подібних тенденцій в економіці. Роботодавці зацікавлені у компетентних працівників, самі працівники мають стимул до професійного розвитку, тому галузь цифрових технологій «самоактуалізується» [13].

Єдиний економічний простір ЄС це структура перевірена часом. Новим утворенням стало формування цифрового ринку, віртуального простору для реалізації економічних ідей. Як наведено у роботі вище, приватний сектор розпочав освоєння цифрової галузі раніше, діяв активніше і ризиковіше. На момент включення держави у процеси, уже існував організований цифровий економічний простір. Стосунки користувачів та інституцій різного типу потребували врегулювання. Для розуміння змісту правової бази нового аспекту регулювань варто проаналізувати найбільш знаковий і актуальний документ на сьогодні – Акт про цифрові ринки (Digital Markets Act). Він закладає основи для вільного конкурентного доступу до цифрових ресурсів, захист прав споживачів, забезпечує безпеку персональних даних [7].

Освітня політика ЄС також є спільним міждержавним проектом. Вона заснована на єдиній стратегічній меті і спільній системі цінностей. Таке бачення не суперечить національним доктринам розвитку, не перешкоджає становленню освіти у національному вимірі. Кожна країна продовжує розвивати і підтримувати власну освітню систему на усіх рівнях. У 2021 році країни Європейського Союзу затвердили спільний план діяльності щодо цифрових процесів у освітній сфері, змінах перспективах і способах реакції на виклики. Він отримав назву Освітній план втілення цифрової освіти (Digital Education Action Plan). Головна мета колективного документу – адаптація європейської освіти до актуальних змін і підготовка до потенційно нових. Важливим у документі є саме прогностичний складник. План не є документом жорсткого типу, він адаптується до змін, адже орієнтований на майбутнє. Хронологічно план розрахований на проміжок із 2021 по 2027 рік, але його розробка почалася ще у 2020 році. Стимулом подібного проекту стала глобальна епідемія і її похідні: дистанційна освіта, зростання ролі навчальних платформ, цифровізація адміністративних процесів тощо. Як і у проаналізованих вище галузях економіки і політики, єдина цифрова політика не є новотвором. Сучасна європейська освітня програма базується на попередніх спільних програмах. Остання актуальна була затверджена

у 2018 році і саме глобальна епідеміологічна ситуація, яка одночасно охопила значну кількість країн Європи, змусила переглянути діючі директиви і зробити нове планування. Освітній план втілення цифрової освіти є багатоаспектним, його ретельний аналіз цілком може бути предметом окремого дослідження. Для нашої роботи важливою є інформація про незворотність цифрових змін серед молоді: більша частина школярів уже отримує освіту із використанням елементів цифрової сфери. Тобто планування орієнтоване на діючу динаміку перетворень, із можливістю вносити корективи залежно від суспільного контексту [10].

Для глибшого розуміння освітньої стратегії ЄС у сфері цифрових технологій варто провести геополітичну паралель. Порівняння бачення освіти країн ЄС і США дозволить більш якісно оцінити ефективність нової цифрової стратегії. Цінність тут пов'язана із частковою схожістю: економічні розвинені регіони, лідируюче положення у багатьох сферах, високотехнологічна економіка, схожі державні інституції, спільна система цінностей. Американська версія Освітнього плану втілення цифрової освіти носить назву Національний план освітніх технологій (National Educational Technology plan) [3]. Цей план було введено у дію ще у 2017 році, він також зазнавав змін і доповнень у зв'язку із новими викликами та реаліями. Обидва плани роблять акцент на ролі цифрових технологій у освіті, проте американська версія демонструє трохи інший підхід. Головною ідеєю програми є підготовка мотивованих професіоналів готових до конкурентної самореалізації. Мається на увазі, що проактивна підготовлена особистість самостійно зможе зорієнтуватися у сфері цифрових рішень, коли виникне така потреба. Першочергово, слід підготувати таких фахівців до умов майбутнього ринку праці. Роль цифрових технологій носить тут дещо інший характер. Вони не виступають головним стейкхолдером ситуації, який має прямий вплив і визначає тенденції, а розглядаються як інструмент. Використання досягнень цифровізації є частиною плану, адже цифрові технології постійно з'являються та інтегруються у суспільне життя. На думку американських фахівців, головна перевага цифрової освіти на сучасному етапі, це навчальні умови. Цифрові інструменти дозволяють покращити доступ до окремих елементів освіти, зробити її безбар'єрною [3]. Тут можна відмітити подібність із освітніми ідеями європейської стратегії, де положення про ефективність та використання новітніх технологій поєднуються із акцентами на інклюзивності, доступності та рівності можливостей.

Не зайвим буде додати про адаптацію освітніх ресурсів ЄС до нових вимог. Освітня політика європейських урядів, як і у випадках з загальною політикою, міжнародними відносинами і економікою, також знайшла відображення в інформа-

ційних панелях офіційних сайтів. Рада Європи цілеспрямовано втілює політику у сфері освіти, яку називають «ресурси на кінчиках пальців» («at your fingertips»). Цифрові ресурси ЄС забезпечують цілу мережу доступу до інформації, статистики та інших корисних елементів. Зацікавлені користувачі можуть отримати доступ до актуальних новин про європейську освіту, статистичних даних, публікації, відкриті вакансії, програми для мігрантів чи постраждалих осіб, відкриті конкурси, набори. Також надається можливість дізнатися про грантову і стипендійну системи. Додатковим свідченням політики безбар'єрності є пропозиції доступу на різних мовах, а також можливості для вирішення питань саме у сфері мовної компетенції [12].

Трансформація суспільства процес складний і тривалий. Особливо, коли мова йде про сучасне наддержавне об'єднання на кшталт Європейського Союзу. Факт того, що значна частина перетворень носить віртуальний, цифровий характер не змінює сутності переходу. Основою подібних перетворень є спільні цілі і бачення шляхів їх досягнення. Ф. Брунетті взагалі зазначає, що саме подібні ситуації є найскладнішими для вирішення. Потреба реалізувати підхід багатьох зацікавлених учасників створюють новий виклик, який накладається на попередні. Проте, як можна зауважити у його дослідженні, а також у результатах роботи, Європейський Союз поступово долає виклики і реалізовує нові доктрини на практиці. Ф. Брунетті вважає, що ефективність подібної стратегії може варіюватися залежно від регіону. Вагомими факторами тут виступають культурні особливості, кваліфікації населення, рівень цифровізації регіону, якість цифрової освіти, інфраструктурний розвиток, суспільні технології, економічні ресурси, а також, головним чином, адміністрування вказаних процесів. Саме правильна координація і планування дозволять організувати розвиток у довготривалій перспективі, забезпечити формування певної екосистеми, здатної до автономного існування. З економічної точки зору, такий підхід є більш вигідним. Реалізація політичних, соціальних і освітніх рішень створять умови для економічного переходу. Якщо перші етапи вимагає участі держави, міста або громади, то економічний етап ні. Гравцями тут є традиційні підприємницькі ініціативи. На цьому рівні розвитку важливою стає комунікація між учасниками процесів, розуміння спільної мети, особливостей діяльності в моменті [5].

Аналізуючи технологічний прогрес Європейського Союзу, дослідники зазначають, що він перебуває на остаточній стадії четвертої промислової революції. Таким чином, політика, яку ЄС реалізує зараз у різних сферах є частиною довготривалою стратегії, адже елементи, які закладаються зараз стануть основою функціонування держав

після нового переходу [2; с. 109]. «Точкою неповернення» у цих процесах стала епідемія коронавірусу. Вона створила соціальну кризу, яка переросла в економічну. Оскільки технологічні процеси пришвидшили звичну ділову активність, то ця нова криза не стала кроком назад для багатьох галузей, навіть навпаки, окремі економічні гравці почали вчитися і адаптуватися швидше, ніж зазвичай. Пошуки рішень стимулювали технічні переходи, створення нових підрозділів та нових партнерств. Диверсифікація ланцюгів постачання, збереження і захист даних, гнучкість у всіх сферах, дистанційна робота, віддалений доступ і контроль стали елементи більшості фірм і компаній [4; с. 2-5].

Іншим викликом для цифрової стратегії ЄС стало запровадження і швидке поширення технологій «штучного інтелекту». Новий елемент вплинув на попередньо закладений вектор розвитку економіки. Виникла потреба перегляду і адаптації. Варто зазначити, що країни Європи доволі швидко відреагували на новий чинник і вже у 2020 році мали оновлену функціонуючу стратегію в рамках політики, яка описувалася вище. Нове планування передбачає використання напрацювань у сфері AI у кількох галузях: дослідницька діяльність, створення технологій, державне управління, сфера охорони здоров'я, сфери організації розумного простору («smart house», «smart city»). Додаткове регулювання буде потрібне у галузях освіти, кадрової політики, інформаційної безпеки та нормативного супроводу [1; с. 159].

Висновки. Цифрова стратегія Європейського Союзу відповідає рівню його розвитку. Оскільки ЄС є лідером і новатором, провідним міждержавним об'єднанням у світі, то його інформаційна політика також відповідає заявленим стандартам. Цифрова стратегія макрорегіону розвивається паралельно із еволюцією технологій, вона адаптується до викликів, формує прогностичні візії. Після 2020 року відбувся знаковий перегляд діючої стратегії, були внесені відповідні корективи. Загалом цифрова стратегія ЄС забезпечує сталий розвиток країн-учасниць, цифрові технології тут є перевагою, а не перепоною. Головні галузі цифрових трансформацій це політична, економічна і освітня.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Пістракевич, О. Стратегія ЄС у сфері штучного інтелекту як складова європейської інформаційної політики. зб. мат. XI Міжн. конф. «Рух сучасної науки». Дніпро. 2020. С.159-161.
2. Подоляк, С., & Мельник, В. EU digital space: norms and standards. SWorldJournal, 2024. №3(25-03), С.108–113. <https://doi.org/10.30888/2663-5712.2024-25-00-059>
3. Шпарик, О. Цифрова трансформація середньої освіти: спільні стратегічні вектори США та країн ЄС. Український Педагогічний журнал, 2022. №3, С.33–43.

4. Blackburn, S. Digital strategy in a time of crisis. McKinsey Digital. 2020. URL: <https://www.mckinsey.com/capabilities/mckinsey-digital/our-insights/digital-strategy-in-a-time-of-crisis>

5. Brunetti, F. Digital transformation challenges: strategies emerging from a multi-stakeholder approach. The TQM Journal. 2020. No.32.4 P.697-724.

6. Buleha, K. I., & Charskykh, I. Y. Цифрова дипломатія як елемент зовнішньополітичної діяльності держав. *Вісник студентського наукового товариства ДонНУ імені Василя Стуса*, 2018. №1(10), С.9-12.

7. Cabral, L. The EU digital markets act: a report from a panel of economic experts. The EU Digital Markets Act, Publications Office of the EU, Luxembourg. 2021. URL: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3783436

8. Coordination of European, national & regional initiatives. European Commission. URL: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/cordinationeuropean-national-regional-initiatives>(дата звернення 23.10.24)

9. Database. European Commission. URL: <https://ec.europa.eu/eurostat/web/euro-indicators/database> (дата звернення 23.10.24)

10. Digital Education Action Plan (2021-2027). URL: <https://education.ec.europa.eu/focus-topics/digital-education/action-plan> (дата звернення 23.10.24)

11. Economy and finance. European Commission. URL: https://economy-finance.ec.europa.eu/index_en (дата звернення 23.10.24)

12. Overview. European Commission. URL:<https://ec.europa.eu/eurostat/web/education-corner/overview> (дата звернення 23.10.24)

13. Ritala, P. Digital strategy implementation: The role of individual entrepreneurial orientation and relational capital. *Technological Forecasting and Social Change*. 2021. Vol.171. P.1-15. 120961.

REFERENCES:

1. Pistrakevych, O. V. (2020). Stratehiia YeS u sferi shtuchnoho intelektu yak skladova yevropeiskoi informatsiinoi polityki. [EU strategy in the field of artificial intelligence as a component of European information policy]. XI Int. Internet Conf. «Modern Movement of Science», Dnipro. P.159-161. [in Ukrainian].

2. Podoliak, S., & Melnyk, V. (2024). EU digital space: norms and standards. *SWorldJournal*,

No.3(25-03), P.108–113. <https://doi.org/10.30888/2663-5712.2024-25-00-059>

3. Shparyk, O. (2022). Tsyfrova transformatsiia serednoi osvity: spilni stratehichni vektory SShA ta krain YeS. [Digital transformation of secondary education: common strategic vectors of the USA and EU countries.]. *Ukrainskyi Pedahohichnyi zhurnal*, (№3), P.33–43. [in Ukrainian].

4. Blackburn, S. (2020). Digital strategy in a time of crisis. McKinsey Digital. URL: <https://www.mckinsey.com/capabilities/mckinsey-digital/our-insights/digital-strategy-in-a-time-of-crisis>

5. Brunetti, F. (2020). Digital transformation challenges: strategies emerging from a multi-stakeholder approach. The TQM Journal No.32.4 P.697-724.

6. Buleha, K. I., & Charskykh, I. Y. (2018). Tsyfrova dyplomatiia yak element zovnishnopolitychnoi diialnosti derzhav. [Digital diplomacy as an element of the state's foreign policy activity.] *Visnyk studentskoho naukovohto tovarystva DonNU imeni Vasyliia Stusa*, No.1(10), P.9-12. [in Ukrainian].

7. Cabral, L. (2021). The EU digital markets act: a report from a panel of economic experts. The EU Digital Markets Act, Publications Office of the European Union, Luxembourg. URL: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3783436

8. Coordination of European, national & regional initiatives. European Commission. URL: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/cordinationeuropean-national-regional-initiatives>(дата звернення 23.10.24)

9. Database. European Commission. URL: <https://ec.europa.eu/eurostat/web/euro-indicators/database> (дата звернення 23.10.24)

10. Digital Education Action Plan (2021-2027). URL: <https://education.ec.europa.eu/focus-topics/digital-education/action-plan> (дата звернення 23.10.24)

11. Economy and finance. European Commission. URL: https://economy-finance.ec.europa.eu/index_en (дата звернення 23.10.24)

12. Overview. European Commission. URL:<https://ec.europa.eu/eurostat/web/education-corner/overview> (дата звернення 23.10.24)

13. Ritala, P. (2021). Digital strategy implementation: The role of individual entrepreneurial orientation and relational capital. *Technological Forecasting and Social Change*. Vol.171. P.1-15. 120961.

Shaping a digital future of Europe – the new EU digital strategy

Roslon Dominika Tomashivna

Candidate of Political Sciences,
Senior Lecturer at the Department
Political Science and International
Relations
Lviv Polytechnic National University
Stepana Bandery str., 12, Lviv, Ukraine
ORCID: 0000-0002-8805-3099

The EU's new digital strategy aims to continue the digital transformation, focusing on protecting human rights, enhancing cybersecurity and developing innovative technologies to tackle global challenges. The EU is committed to creating a digital single market, ensuring access to modern technologies and strengthening the independence of European states in the digital sphere. The purpose of the study is to analyze the policy of the European Union in the field of digital technologies. A number of methods are used to achieve this goal. Topical studies of foreign specialists and domestic specialists were processed. The current program documents related to the introduction of digital technologies in different countries are analyzed. Historical, objective and dialectical methods are used to provide a comprehensive approach to the problem. In the course of the study, relevant results were obtained. It is determined that the key areas of activity of the EU, in the field of new technologies, are the economy, education and government activities. The implementation of new programs is focused on cross-border activities and has an impact at the international level. The article reveals the relationships between these industries, shows what impact they have in relation to other spheres of activity. Additionally, the reasons for the choice of these industries, their role in modern processes are substantiated. The author also traces the chronology of changes in the digital strategy, identifies trends of change and general dynamics. Particular attention is paid to the issues of crisis phenomena and their impact on the EU's digital strategy. The role of the pandemic in changes in strategic steps by the European Commission is determined. Attention is also paid to artificial intelligence as a new factor that stimulates the revision of digital strategy.

Key words: European Union, digital technologies, digital strategy, economy, education.